

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **XIO.CZ, a. s.**, se sídlem Soběslavská 48, Praha 3, proti žalovaným: 1) **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, 2) **Finanční úřad pro hlavní město Prahu – územní pracoviště pro Prahu 3**, se sídlem Drahobejlova 945/48, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2013, č. j. 10 Af 58/2011 - 363,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 17. 6. 2013 se žalobkyně - XIO.CZ, a. s., jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2013, č. j. 10 Af 58/2011 - 363, o odmítnutí návrhu stěžovatelky na obnovu řízení, a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podáním kasační stížnosti vznikla stěžovatelce poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč [položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, jež je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Soudní poplatek byl splatný zároveň s podáním kasační stížnosti [§ 2 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neuhradila soudní poplatek s podanou kasační stížností, vyzval ji Nejvyšší správní soud podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením ze dne 8. 8. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 88, k tomu, aby tak učinila ve lhůtě do 7 dnů od doručení usnesení. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dodáno do datové schránky stěžovatelky dne 12. 8. 2013 s účinky doručení dnem 22. 8. 2013. Soudní poplatek však ve stanovené lhůtě – tj. do čtvrtka 29. 8. 2013 stěžovatelkou uhrazen nebyl [dne 20. 8. 2013 (v běžící lhůtě k úhradě soudního poplatku) stěžovatelka naopak požádala, aby ji Nejvyšší správní soud osvobodil od soudních poplatků].

Nejvyšší správní soud poté usnesením ze dne 10. 10. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 130, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl (výrok I.) a současně vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení toho usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč (výrok III.) Stěžovatelka byla v tomto usnesení rovněž řádně poučena o právních následcích pro případ, neuhradí-li soudní poplatek řádně a včas. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dodáno do datové schránky stěžovatelky dne 10. 10. 2013 s účinky doručení dnem 20. 10. 2013 (§ 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů ve spojení s § 42 odst. 1 s. ř. s.). Ke dni 20. 10. 2013 tak usnesení ze dne 10. 10. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 130, nabylo právní moci.

Stěžovatelka však soudní poplatek ve stanovené lhůtě – tj. do neděle 3. 11. 2013, resp. pondělí 4. 11. 2013 neuhradila, a to ani do dne 12. 11. 2013. Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí lhůty stanovené stěžovatelce usnesením ze dne 10. 10. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 130, rozhodl podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích („nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním ... kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví“), a řízení o kasační stížnosti zastavil.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že na rozhodnutí o zastavení řízení ve věci sp. zn. 7 Afs 62/2013 nemohla ničeho změnit ani opětovná žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a žádost o prominutí zmeškání lhůty ze dne 4. 11. 2013 a 11. 11. 2013. Je tomu tak proto, že stěžovatelka ve svých opětovných žádostech neuvádí žádné nové skutečnosti oproti své předchozí žádosti ze dne 20. 8. 2013, o níž bylo negativně rozhodnuto Nejvyšším správním soudem dne 10. 10. 2013 pod č. j. 7 Afs 62/2013 - 130. I kdyby však stěžovatelka na podporu svých nových žádostí o osvobození od soudních poplatků uvedla nové skutkové okolnosti, nemohlo by to i tak vést k osvobození stěžovatelky od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud totiž usnesením ze dne 10. 10. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 130, které nabylo právní moci dne 20. 10. 2013, zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků z toho důvodu, že návrh stěžovatelky (kasační stížnost ve věci návrhu na obnovu řízení) nemůže být zjevně úspěšný ve smyslu ust. § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. (tedy pro povahu samotného řízení, a nikoliv pro to, že by stěžovatelka nedoložila a neprokázala, že nemá prostředky k ochraně svých práv).

Jde-li pak o žádost o prominutí zmeškání lhůty, pak je z této patrné, že ji stěžovatelka připíná k „podání žádosti o osvobození od soudních poplatků“ v návaznosti na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 88. Stěžovatelka však lhůtu k podání žádosti o osvobození od soudních poplatků podle tohoto

pokračování

usnesení Nejvyššího správního soudu nezmeškala. Je tomu tak proto, že svou žádost o osvobození od soudních poplatků podala dne 21. 8. 2013, tj. ještě před tím, než poukazované usnesení ze dne 8. 8. 2013, č. j. 7 Afs 62/2013 - 88, nabylo právní moci (22. 8. 2013). I kdyby však Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatelky o prominutí zmeškání lhůty jako žádost o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu – úhrady soudního poplatku - což z ní ale nevyplývá, nebyla by ani tak stěžovatelka se svou žádostí úspěšná. Aby totiž mohl Nejvyšší správní soud zmeškání lhůty k provedení úhrady soudního poplatku prominout, musela by stěžovatelka ve smyslu ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. spolu se svou žádostí spojit i zmeškaný úkon, tj. musela by současně provést i úhradu soudního poplatku. Toto však stěžovatelka neučinila.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2013

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu